Política | Maria Mingorance | Actualitzat el 18/02/2021 a les 19:10

?La festa de la democràcia? Trencar el silenci i música de ZOO

«Irresponsable i violent és seguir vivint en el silenci, és deixar que l'ocupe el feixisme i el seu odi»

Esta setmana, després de molt de temps, s'ha trencat el silenci al carrer. Però, com sempre, hi ha veus que surten per deslegitimar el soroll, són les mateixes que deslegitimen les cançons del Pablo Hasél. El motiu? La violència.

Parlen dels contenidors (res de nou), de les destrosses materials, de les barricades, del foc o de paraules malsonants i obvien els trets, les càrregues policials i el desplegament desmesurat de porres. Com canten ZOO, sempre enginyosos, a la cançó Estiu "Qui no censura el fons, critica per les formes".

Confesso que no he volgut parar-me gaire a escoltar estes veus, perquè denoten falta d'originalitat i, sobretot, perquè mai aporten solucions, viuen en una innocència conscient i escollida de forma premeditada, per desentendre's de la injustícia i dels problemes socials. És normal, el canvi fa temor i la repressió, encara més. Però almenys reconegueu la valentia de qui s'arrisca.

Entre les veus que s'hi oposen als aldarulls, m'imagino que algú haurà tractat d'irresponsables als jóvens per les aglomeracions, sempre els eterns culpables. Potser que, fins i tot, algú haja criticat els manifestants per portar una cervesa a la mà, això anul·la el pes de les consignes que criden i lluiten. Però és que potser no s'ha de celebrar el trencament del silenci? La festa de la democràcia comença just després d'haver votat.

Irresponsable i violent és seguir vivint en el silenci, és deixar que l'ocupe el feixisme i el seu odi, és deixar que reverberen lemes de temps que haurien hagut d'ésser inexistents, "Ya hemos pasado". Quan callem, caiem. I el feixisme s'erigeix i castiga la veu que es queda sola.

Per això, mai més una sola veu. Moltes i a tot arreu, com va passar el 16 de febrer. Cal barrar les tisores del sistema, que poden a poc a poc i amb continuïtat les nostres llibertats i els nostres drets quan més vulnerables estem. L'autèntica violència és esta, la silenciosa, este treure'ns que s'amaga darrera de la llei o d'etiquetes com "Enaltecimiento del terrorismo".

Quanta oratòria, amics! però ja veieu que nosaltres, els i les antifeixistes, ens vestim d'una raó més potent que tot això, humanitat. Ah! I els qui alliçoneu, ateneu novament a ZOO quan a Correfoc diuen "Matem també a eixe fatxa que portem endins".